

ARNÓR

»Vår mentalitet är att inte gnälla, vi bara kör«

TEXT PER CORNELL • FOTO HASSE FRIDÉN

Handelsresande i fotboll de senaste 13 åren. Men nu vill Arnór slå sig ner. Han och flickvännen har köpt bostadsrätt på Hornsgatan. – Jag gillar Söder.

★ **Det är vårvinter 2015.** Arnór Smárason ska ha sitt första enskilda möte med nya managern i Helsingborg, Henrik Larsson. Han ser framför sig ett snack om sin position, taktik och den kommande säsongen. Det blir inte riktigt som han har tänkt sig. Henke har gått igenom truppen och alla kontrakt innan han har lärt känna spelarna. Beslutet är fattat: Arnór ska bort. Han är för dyr för krisklubben. Om han inte söker sig bort blir det bänken resten av säsongen.

– Jag sa till honom att han har tagit ett felbeslut, det är inte mig han vill bli av med.

Fylld av revanschbegär tränar han stenhårt med laget hela försäsongen och hoppar in som högerback (!) i några träningsmatcher. Men lagom till säsongstart ger han sig ut på ett riktigt äventyr – Torpedo Moskva på lån till sommaren.

När han kommer tillbaka till Helsingborg bevisar han med sitt spel att Henke haft fel, åtminstone sportsligt. Arnór får göra inhopp, gör mål och tar en plats i startelvan de sista tio omgångarna. Han gör fem mål under hösten.

– Det fanns hela tiden en ömsesidig respekt mellan Henke och mig. Men jag tycker att jag bevisade att jag hade rätt. Det kändes bra även om min tid i Helsingborg inte blev som jag hade tänkt mig. Och det berodde ju på att klubbens ekonomi var dålig.

Och det var ju just detta som öppnade för att Arnór kunde gå till Hammarby. Han skrev som bekant på ett treårskontrakt i vintras och har nu på allvar kommit in i laget genom sin starka insatser i Svenska cupen. Han blev ju något av en nyckelspelare mot AIK i kvartsfinalen med sitt fina mål, straffmålet och de två frilägen som han missade.

– För mig kändes det viktigt att få visa direkt att jag är en poängspelare. Med min assist mot Djurgården och målen mot AIK gjorde jag det. Det hade varit skönt att avgöra tidigare mot AIK, men det blev nästan roligare med straffläggningen. All respekt till Ömmi som kliver fram och lägger den sista.

Arnór har varit handelsresande i fotboll de senaste 13 åren och har spelat i sex länder sammanlagt och pratar sex språk flytande. Mycket är naturligtvis sig likt mellan klubbarna, men det finns några nyheter för honom här i Hammarby. Han har aldrig tidigare spelat efter en manual. Men han gillar det. Fördelen är att det blir enklare för honom att veta hur han ska placera sig på planen i olika typer av situationer.

En annan nyhet är den tuffa träningen de två första dagarna efter match. Arnór är van vid att ha två dagar ledigt. Men han tycker att upplägget funkar bra – han känner sig piggare inför nästa match tack vare detta. Han trivs också bra i klubben och i Stockholm:

– Jag har ganska lätt att lära känna nya männi-

»Premiären är speciell även för oss spelare. Det påminner om ett derby«

skor eftersom jag är öppen som person. Dessutom kände jag flera i laget sen tidigare. Haglund spelade jag med i Heerenveen, Johan i Esbjerg och Khalili i Helsingborg. Förutom Ömni och Birkir då förstås.

Vi ses på Urban Deli på Nytorget, i närheten där Arnór hyr en lägenhet i andra hand. Dagen innan vi ses har han dock köpt en bostadsrätt på Hornsgatan dit han flyttar senare i vår. Han gillar Söder och tycker om att det är en tydlig Hammarbyprägel på stadsdelen. Efter AIK-derbyt är det fler och fler som kommer fram till honom och vill hälsa, vilket han tycker är helt okej.

– Det känns skönt att skaffa sig en egen bostad. Jag kommer ju att stanna här i minst tre år och jag har min holländska flickvän med mig hit till Stockholm.

Annat var det när han flyttade ensam till Heerenveen som 15-åring. Inga vänner och inga föräldrar med sig. Det var tufft, samtidigt lärorikt. De första åren bodde han hos en holländsk familj tillsammans med danske Lasse Schöne, numer Ajax och landslaget. Arnór spelade sig hela vägen upp från U17 till A-laget och var med och vann cupen det året. Världen låg framför hans fötter. Det var dags för nästa steg i karriären. Då kom hans första tunga bakslag – en ryggskada som höll honom utanför spel hela det sista kontraktsåret i Heerenveen. I stället för Ajax eller någon annan storklubb blev det Esbjerg och Danmark.

– Jag var 19. Det skulle bli mitt genombrott. I stället blev jag skadad. Det var väldigt tungt. Men det blev rätt bra ändå till slut. Esbjerg åkte ur Superligan första året jag var där. År två gick vi upp igen. Och det tredje året kom vi fyra och vann cupen. Jag trivdes bra där, men efter tre år ville jag vidare. Jag hade flera erbjudanden från Danmark, men valde Helsingborg. De var ju en storklubb då. Men det blev som sagt inte vad jag hoppades på.

Däremot blev äventyret i Moskva en upplevelse han kommer att bära med sig. Ryska ligan är riktigt stor med många bra spelare. Men mycket är annorlunda:

– I första matchen mötte vi Zenit S:t Petersburg. När Hulk fick bollen började våra supportrar göra ap-ljud. Det är väldigt mycket rasism i Ryssland. Så vi fick spela tre matcher inför tomma läktare. När publiken kom tillbaka blev det kravaller mellan våra supportrar och motståndarlagets. De stordade planen, det var krig. Vilket ledde till att det blev ännu fler matcher utan publik. Så jag hann knappt spela några hemmamatcher med publik.

– Ett annat problem är pengarna. Jag har fortfarande inte fått mina månadslöner och ibland skulle det vara pengar under bordet. De här delarna känns såklart mindre bra. Men jag ångrar ändå inte att jag gjorde det.

Du har varit med om en del motgångar under åren, men verkar inte gräva ner dig?

– De flesta islänningar är så. Vår mentalitet är att inte gnälla, vi bara kör.

Du menar som Ögmundur "det är bara att köra på" Kristinsson?

– Ja precis, haha.

Men har det funnits perioder när det har varit extra tufft?

– Ja, jag var ganska nära att sluta med fotboll en gång. En period i Esbjerg funderade vi på att flytta till USA och plugga och då skulle jag bara spela collegefotboll. Det går upp och ner i fotbollen, men biter man ihop och kämpar på vänder det oftast. Man får vara lite kylig. Däremot tycker jag att det är viktigt att kunna prata om det. Många spelare håller det inom sig och mår inte bra.

Arnór växte upp i Akranes, en mindre stad cirka 40 minuter utanför Reykjavik. Redan som 5-åring började han med fotboll. Syskonen spelar också fotboll på relativt hög isländsk nivå. Efter så många år utomlands är det osäkert om Arnór någonsin kommer att flytta hem igen, även om

Arnór Smáráson

Född: 7 september 1988
Bor: Södermalm
Längd: 185 cm
Vikt: 78 kg
Moderklubb: IA Akranes
Kontraktslängd: 2018
Landskamper: 18 A (Island)
Spelarkarriär:
2008–2010 Heerenveen
2010–2013 Esbjerg
2013–2015 Helsingborg
2015 Torpedo Moskva (lån)
2016– Hammarby

Arnór och hela Hammarby jublar efter Melker Hallbergs 2-2 mål mot BK Häcken i cup-semifinalen den 20 mars.

Island alltid är hemma i någon mening. Det skulle också betyda otroligt mycket för honom om han lyckas ta en plats i EM-truppen.

– Jag ligger ganska nära. Vid den senaste samlingen var jag reserv på hemmaplan. Jag skulle tro att jag är nr 25 ungefär. Truppen innehåller 23 spelare. Men det är en tid kvar och jag vet att Lagerbäck följer Hammarby. Mycket hänger på hur jag spelar under våren.

Det är med känslan av att allt är möjligt som Arnór kommer att springa ut på planen i premiären mot Östersunds FK i dag. Han är bra tränad, i sina bästa år och med ett EM-slutspel vid horisonten. Vårintern har ägnats åt stenhård fysträning och mycket nötande på kontringsspel och kombinationsspel. Samarbetet med de nya lagkamraterna blir allt bättre. Jag visar honom bilder på hur det kommer att se ut på Götgatan före match. Han har aldrig hört talas om premiärmarschen mellan Medis och arenan.

– Oj, det där visste jag inte. Imponerande. Jag har aldrig varit med om en liknande supporterkultur som den som finns runt Hammarby. Premiären är speciell även för oss spelare. Man har långtat och tränat hårt. Det känns alltid lite extra med en premiär. Det påminner om ett derby. Jag missade matchen mot Östersund på träningslägret men jag vet att de är bra och spelar en fin fotboll. **Hur bra är vi då?**

– Vi är på rätt väg. Det känns bra. Om ett par år kommer vi att utmana. ■

INSPEL FRÅN LÄKTAREN

Niklas: Vad sa du till Carlgren efter straffläggningen?

– Det blev sagt några grejer som gjorde honom upprörd. Det var inget farligt, jag tycker att han överreagerade. Jag kommer inte att säga vad jag sa, men det var lite kul att han blev arg.

Peter: Vilken spelare skulle du vilja att Hammarby värvade, en realistisk värvning?

– Darijan Bojanic från Helsingborg. Det är en riktig lirare.

Camilla: Vilken är din favorithammarbylåt?

– "Just i dag är jag stark". Jag lyssnade på den innan jag skrev på för Hammarby för att komma i stämning och se om det här var något för mig. Det kändes bra.

Åsa: Varför är många fotbollsspelare tatuerade och vad skulle du själv tatuera?

– Jag har inga tatueringar och kommer aldrig att skaffa det heller. Jag vill vara annorlunda och eftersom alla fotbollsspelare har tatueringar är det bästa sättet att inte göra det. Dessutom gillar jag inte tatueringar.

Olov: Vilken är din isländska favoritbok?

– "Isländska klockan" av nobelpristagaren Halldór Laxness. Den var rolig att läsa även om den är skriven på gammaldags isländska. Jag läser en del, mest när jag är ledig.

Georg: Bästa isländska band?

– Sigur Rós. De är lite annorlunda. Finns på Spotify.

Patrik: Favorklubb i övriga Europa?

– Liverpool. Jag tycker de börjar spela bättre och bättre under Klopp. Nästa säsong kan de bli farliga.